

GÜZİN YALIN • Küçük Meseleler

GÜZİN YALIN Yemek yazarı, radyo programcısı ve gezgin Güzin Yalın, Robert Kolej ve Boğaziçi Üniversitesi mezunudur. On beş yılı aşkın süre çeşitli resmî kuruluşları ve sivil toplum örgütlerini temsilen düzenlediği etkinliklerde Türk mutfağını yurtdışında tanıtmış, yemek kültürü alanında Avrupa Birliği projelerinde yönetici ve uzman olarak görev yapmıştır. Aynı konuda Açık Radyo'da on yıl süreyle program hazırlayıp sunmuştur. Galatasaray Üniversitesi, Yeditepe Üniversitesi ve Özyeğin Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak bulunmuştur. Yemek, yaşam ve seyahat kültürüne ilişkin yazıları, dergiler ve internet sitelerinde yer almaktadır. *Mutfaktan Tabaktan Sokaktan, Laf Söyledi Balkabağı, Ziyafet ve Mutfak Okulu* adlarında dört kitabının yanı sıra editörlüğünü yaptığı ve/veya yazılarıyla katkıda bulunduğu çok sayıda kitap da bulunmaktadır.

İletişim Yayınları 3309 • Çağdaş Türkçe Edebiyatı 590

ISBN-13: 978-975-05-3513-0

© 2023 İletişim Yayıncılık A.Ş. / I. BASIM

1. Baskı 2023, İstanbul

EDİTÖR Emre Bayın

KAPAK Suat Aysu

KAPAK FOTOĞRAFI Esra Özdoğan

UYGULAMA Hüsni Abbas

DÜZELTİ Celal Galip

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44871

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul

Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

GÜZİN YALIN

Küçük Meseleler

İÇİNDEKİLER

Bezelye küçük, mide bulandırır...

7

Tatlı yiyelim, doğru konuşalım...

49

Sağlam kafa, sağlam vücutta...

101

Neyse halim, o çıksın...

129

Kaçabilen balık en büyük...

187

Bezelye küçük, mide bulandırır...

1

Bu cafeyi sevdim çok. Sımsıcak bir yer. İyi yakışmış buraya... Etrafta böyle çok mekân var aslında ama hiç birisine içim ısınmamıştı. Burası gerçekten hoş! Çok rahat, çok European bir kere, özgür bir havası var. Sonra çok da şık. Deri koltuklar, pofuduk yastıklar, loş ışıklar... Hele fondaki müzik ve duvarların rengi falan, acayip cool. Valla on numara; gerçekten bravo! Gerçi yeri çok matah değil, bildiğin ara sokakta, üstelik de hastanenin hemen yanı başında ama içeri girdikten sonra dünyayı unutuyor insan. Asıl, kitaplar galiba ama... Beni en çok çeken şey, duvarları kaplayan raflardaki kitaplar. Sanki hepsini okuyabilecekmişim gibi bir duygu veriyor bana burada kahve içmek; içim ısınıyor. Bugüne dek bildiğim en sıcacık book cafe burası diyebilirim. Sarıp sarmalıyor buranın ortamı beni. Galiba da biraz Paris'i hatırlatıyor, fena halde nostalji yaşıyor bana.

Ah, Paris ah! Ne günlerdi ya! Hoş şimdi orada olmak istemezdim doğrusu. İyiyim böyle... Öğrencilik başka, hayat

başka. Her neyse neydi; yaşandı bitti. Ne demiş... Kimdi ya? Mevlâna galiba? Neyse kimse kim işte, kafası çalışan birisi ne demiş? “Düne ait ne varsa dünle beraber gitti cancağızım; şimdi....” Nasıldı ya? “Yarına ait şeyler düşünmek lazım...” mı ne, öyle bir şey işte. Neyse, yani çok anlamlı ben-ce... Kısacası, Paris bitti; darısı yeni maceraların başına; önümüzdeki maçlara bakalım diyorum şimdi. Ay, bu lafı da geçen gün Taylan’dan duydum; bayılıyorum. Sevimli serseri! Ne kadar da farkında çok yakışıklı olduğunun. Bir havalar, bir havalar... Sen kasıl daha istediğin kadar Taylan Bey; göreceğiz bakalım el mi yaman, bey mi! Birlikte bakarız önümüzdeki maçlara belki, ha?

“Bakar mısınız, garson bey! Ben biraz süt alabilir miyim kahvemim yanına?” N’olmuş bunlara ya! Ne güzel kahveleri vardı. Bayılıyordum burada mis gibi taze çekilmiş kahve kokusunun içinde oturup yanında bir minik pastayla falan french press kahvemi içmeye. Yok, Türk milleti öğrenemedi bir türlü doğru dürüst kahve yapmayı şekerim. Bozmuşlar işte! Ne cins kahve bu bugün kullandıkları acaba? Ekşi resmen! Süt katarsam yutulur hale gelir belki. Bu güzelim yerde bile kahve bir gün şahane, bir gün berbat olursa artık! Her zamanki kahve değil bu, bahse girerim. Ben hep diyorum ama; Ethiopia kahvesi yoksa hiç içmeyeceksin.

Bu sütün kokusu da bir tuhaf geldi bana sanki. Oysa “Taze demledik kahveyi, her zamanki kahveden” diyor çocuk bakšana. Diyet yapmak başıma mı vurdu nedir, benim ağzımda tat yok galiba. Zaten Paris der demez de gözümün önüne benim evin köşesindeki patisserie geldi, dişlerim kamaştı valla. Ay, şu kahvenin yanına ne güzel giderdi şimdi tombul Madam Suzette’in eclairlerinden bir tane... O zaman sütün kokusu da tuhaf olmazdı, kahvenin tadı da ekşi gelmezdi eminim. Öylesini bir daha yemedim ya; nasıl bir lezzetti o öyle! Bir şey katıyordu mutlaka kremasına ama öldür Allah

sırrını söylemezdi Suzettecik. Ne şeker kadını! Hey gidi ya; nerden aklıma geldi şimdi? Özledim galiba; bir Paris seyahati zamanım gelmiş benim.

Neyse, şimdi işimize bakalım. Aylin gelinceye kadar bir kahve daha içip şu dergilere bir göz atayım. Ara öğün saatim de gelmek üzere zaten. On beş dakika sonra proteinin barlarımından bir tane yiyeceğim ve de keyfim yerine gelecek. Kahve ile didişmeyi de keserim belki böylece. Doğrusu, ben huysuzluk ediyorum farkındayım. Yoksa kahve hep aynı kahve ve hiç de fena değil. Keyfimi kaçırıyor bu istediğim her şeyi yiyememek; sonra da böyle gereksiz bir şeylere kulp takıyorum. Annemler duymasın ama bazen kendime kızıyorum yani. Çünkü aslında haklılar; birkaç yüz gram daha versem ne olur, vermesem ne olur! İllaki kırk yedi kilo olmak şart mı yani? Ama dur, kendime söz verdim; şu Aylin'in düğünü geçmeden gevşetmem ben bu diyeti. O elbisenin içinden göbeğim çıkarsa intihar ederim vallahi! Tanıdık herkes orada olacak; ne kadar fit, nasıl ince olduğumu görmeliler. Hayır, bir de nedime olmak var işin içinde, hep ortalıkta olacağız. Bütün gözlerimizde olacak. Öbür iki kızdan bir gram bile daha fazla gözükmek istemem tabii ki.

Etraftaki evlerin birinden bir yemek kokusu geliyor ama hangisinden? Şu karşıdaki apartmanın ikinci katından galiba. Bu eski mahalleler de böyle işte. Paris'te de böyleydi ya! Daracık sokaklar, üst üste evler. Sesler, kokular hep ortada... Nedir bu pişen? Zeytinyağlı bir sebze ama ne? Fasulye sanki ama emin olamıyorum. Ben de ne komiğim ha! Herkesin canı baklava börek çeker; ben de en çok zeytinyağlı sebzeleri özlerim ayrı kalınca. Annem hiç pişirmediği için belki. Veya belki de fazla kilo yapmadıklarını bildiğim içindir. Ama bu sefer yaptığım *detox* diyeti. Kilo yapmasa da yasak diyetisyenin verdiği protein ürünlerinden başka bir şey yemek. Yok,

fasulye değil bu pişen... Sanırım enginar kokusu bu. Bütün sokağı sardı; dibini mi tuttu ne!

Ya, ben bu sefer bu diyeti çok fazla sürdürmeyeceğim galiba! Baksana, daha şunun şurasında bir hafta oldu; *I'm fed up!* Kalori lafını duymak bile istemiyorum artık! İnsan aç olunca sürekli yiyeceklere takılıp kalıyor bir ke-re. İşte bak, alt tarafı dergi okuyacaktım; ona bile konsan-tre olamıyorum bir türlü. *Eclair* krizi bitti, şimdi de gözümün önünden *croissant*'lar, *pain au chocolat*'lar geçiyor durmadan. Hoş, zaten okunacak yeni bir şey de yok bu dergi-lerde ya, o da ayrı mesele. Hep aynı hikayeler; niye hala za-man harcıyorum bilmem. İş yerinde aşk, sonbahar diyeti, en uzun orgazm, burcunuza göre uğurlu renginiz, *etc.*! Geçen ay da buna benzer bir şeyleri farklı bir sıralamayla, iki üç değişik başlıkla, başka birilerinin imzasıyla falan nere-deyse aynen yazmışlardı. Benimkisi öğrencilikten kalma bir *teenager* alışkanlığı herhalde; yoksa hiçbir cazip tarafı yok şu elimdekinin.

O yandaki restoranın kapısında duran karatahtada ne ya-zıyor öyle? Günün menüsü tabii de, ne ama? A, çok ko-mik! Bu hafta bezelye haftasıymış burada. Hiç daha ön-ce böyle bir menü görmemiştim; bezelyenin de haftası mı olurmuş? Sanırsın kaliteli bir fruits de mer; alt tarafı bitki ayol! Kremalı bezelye çorbası, tavuklu bezelye, bezelyeli ta-laş kebabı ve mercimekli bezelye salatası... Amma çok de-ğişik bezelye yemeği varmış! Ben bir etli bezelye bilirim, bir de zeytinyağlı. Rus salatasıyla bazı makarna soslarının içinde de oluyor galiba birkaç tane ama; o kadar işte. Bu kadar çok bezelyeli yemek de nereden çıktı! Uydurma yarısı za-hir; "chef's creation"! Geçen gün de içi yalnızca bezelye do-lu kumpir gördüm. Tuhaf! Bu aralar buralarda bezelye çok in anlaşılan.

Neyse, ben şimdi protein barımı yiyeyim de şu yemek

konusu bir çıksın aklımdan. Midem susarsa, aklım çalışır belki. Shopping list yapacağız Aylin ile; hiçbir şeyi atlama-ya gelmez, konuya konsantre olmam gerek. Tadı hiç de fena değil bu barların Allahtan. Bildiğin çikolatalı gofret gibi. Çok başarılı yapmış adamlar vallahi, helal olsun! İçinde neler var acaba? Diyetisyen sadece protein özü dedi de, kakao falan var herhalde; yoksa bu tat nerden gelecek? Hem o proteinin özü nereden geliyor kardeşim? Bu sağlık sektörü de anlaşılmadık kelimelerle konuşmayı marifet sanıyor yani! Bizim de epey bir okumuşluğumuz var herhalde canım, n'est-ce pas? Anlatsana şunu doğru dürüst, açık açık! Aptal mıyım ben; niye anlamayayım, değil mi ama? Dur, bakalım... Evet, işte; kakao ve vanilya aroması! Var tabii, olmaz olur mu! İlaveten, yulaf, chia tohumu, bal, tarçın... Aaa! Bezelye unu diyor bir de! Temel maddesi bezelye unuymuş; en fazla da ondan var içinde. Bezelyenin unu da mı varmış? Ay, ben şok, gerçekten! Hiç aklıma gelmezdi. Beğenmediğin bezelyede neredeyse ete yakın protein varmış baksana. Ay çok keyiflendim! Amma in bir iş yapıyormuşum ben demek ki! Hem çok sağlıklı bir şey yiyorum, hem de bu sezonun yiyecek trendinin dışında kalmıyorum! Ay, ne kadar güzel! Sanki benim için yapmış bu işi bu protein barı icat eden. Zaten zeytinyağlı sebzeleri özledim falan diyorum ama bakma, istemem öyle tabakta yağ içinde yüzen bezelyeleri yemeği! Ne kadar alaturka... Bezelye unundan yapılmış energy barımı yerim temiz temiz, hem kilomu veririm hem de etli yağlı sulu bir banallığe bulaşmadan, gayet Parisienne bir biçimde mevsimin bezelye modasına da uymuş olurum...

Hah! Aylin de arıyor zaten işte; geldi herhalde. “Aloo... Selam darling, neredesin?”